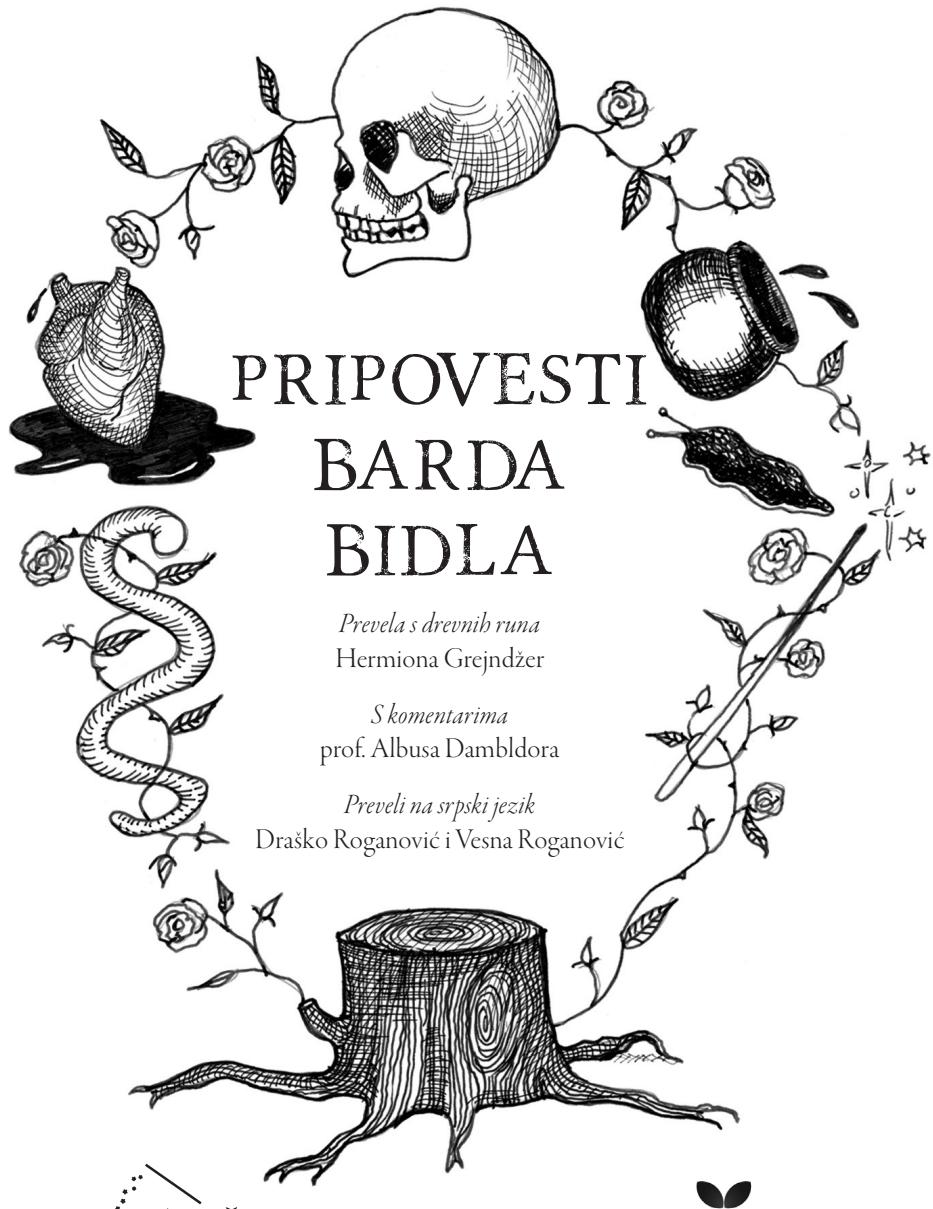

PRIPOVESTI
BARDA
BIDLA

Dostupni naslovi iz
Hogvortske biblioteke:

Fantastične zveri i gde ih naći
Kvidić kroz vekove
(za pomoć Comic Relief-u)

Pripovesti barda Bidla
(za pomoć Lumos-u)

PRIPOVESTI BARDA BIDLA

Prevela s drevnih runa

Hermiona Grejndžer

S komentarima

prof. Albusa Damblđora

Preveli na srpski jezik

Draško Roganović i Vesna Roganović

u saradnji sa

Čarobna
knjiga

Working to transform the lives
of disadvantaged children

Naslov originala
“The Tales of Beedle the Bard”

First published in Great Britain in 2008 by Lumos (formerly the Children's High Level Group), 12-14 Berry Street, London EC1V 0AU, in association with Bloomsbury Publishing Plc, 50 Bedford Square, London, WC1B 3DP

Text and illustrations copyright © J.K. Rowling 2007/2008

Copyright © 2014 za srpsko izdanje Čarobna knjiga

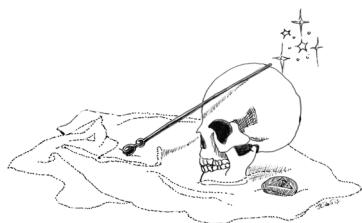
ISBN 978-86-7702-336-2

Biblioteka
ČAROBNA KNJIGA

Urednik
Borislav Pantić

Čarobna knjiga
Beograd 2014.

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reproducovati, umnožavati, preštampavati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljuvanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima. Moralna prava na ovo izdanje zadržava autor.

SADRŽAJ

Uvod 11

ČAROBNJAK I SKAKUĆUĆI LONAC 21

VRELO VELIKE SREĆE 41

VEŠČEVO KOSMATO SRCE 63

BAKA-ZEKONJA I
NJEN CEREKAJUĆI PANJ 81

PRIČA O TRI BRATA 105

*Pismo čitaocima Džordžet Malher,
direktorke Lumos-a 125*

Uvod

Pripovesti barda Bidla su zbirka priča pisanih za najmlađe čarobnjake i veštice. Već vekovima predstavljaju popularno štivo za pred spavanje, što je dovelo do toga da su Skakućući lonac i Vrelo velike sreće poznati većini učenika na Hogvortsu, kao što su Pepeljuga i Trnova Ružica znane normalskoj (nemagijskoj) deci.

Bidlove pripovetke po mnogo čemu podsećaju na naše bajke; na primer, dobrota se uglavnom nagrađuje, a zlo kažnjava. Međutim, postoji jedna krajnje očigledna razlika. U normalskim bajkama, u korenu nedaća koje muče našeg junaka ili junakinju čući magija – zla veštica je otrovala jabuku, proklela princezu na stogodišnji san, ili pak pretvorila princa u

grozomornu zver. U *Pripovestima barda Bidla*, međutim, susrećemo se s junacima i junakinjama koji umeju da izvode čarolije, ali im je ipak teško da reše sopstvene probleme, baš kao i nama. Bidlove priče su pomogle mnogim generacijama čarobnjačkih roditelja da svojoj deci objasne veliku životnu istinu: koliko magija rešava probleme, toliko ih i izaziva.

Još jedna bitna razlika između ovih poučnih priča i njihovih normalskih parnjaka jeste u tome što su Bidlove veštice mnogo angažovanije u pogledu svojih sudbina od junakinja naših bajki. Aša, Altida, Amata i Baka-zekonja su sve redom veštice rešene da se same uhvate ukoštač sa svojom sudbinom, umesto da se prepuste podužoj dremki ili da čekaju nekoga da im vrati izgubljenu cipelicu. Izuzetak od ovog pravila – neimenovana gospa iz Veščevog kosmatog srca – ponaša se u skladu s našim predstavama

princeze iz bajki, ali njoj na kraju priče ne sleduje „i živeli su srećno zauvek”.

Bard Bidl je živeo u petnaestom veku, i njegov život je najvećim delom obavljen velom tajni. Znamo da je rođen u Jorkširu, a jedini preživeli drvorez s njegovim likom govori nam da je gajio izuzetno bujnu bradu. Ukoliko njegove priče verno prikazuju njegove stavove, biće da je prilično voleo Normalce, koje je smatrao pre neukim nego zlim; zazirao je od Mračnih čarolija i verovao je da najgori čarobnjački prestupi potiču iz krajnje ljudskih pobuda kao što su okrutnost, apatija ili osiona zloupotreba sopstvene moći. U njegovim pričama ne trijumfaju junaci i junakinje s najmoćnjom magijom, nego oni s najviše dobrote, zdravog razuma i domišljatosti.

Jedan savremeni čarobnjak koji je imao veoma slične stavove bio je, naravno, profesor Albus

Persival Vulfrik Brajan Damblidor, odlikovan Redom Merlina prve klase, direktor Hogvortske škole za čarobnjaštvo i veštičarenje, Najviši izabranik Međunarodne konfederacije čarobnjaka i Vrhovni veštar Vizengamota. Na stranu njihovi srodnici pogledi na svet, otkriće njegovih beležaka o *Pripovestima barda Bidla*, među brojnim spisima koje je Damblidor testamentom zaveštao hogvortskom arhivu, predstavlja pravo iznenadenje. Nikada nećemo saznati da li je te napomene pisao za svoju dušu ili s namerom da ih naknadno objavi; međutim, profesorka Minerva Mek Gonagal, sadašnja direktorka Hogvortsa, velikodušno nam je dala dozvolu da ovde objavimo zabeleške profesora Dambldora, zajedno s novim prevodom pripovesti koji je uradila Hermione Grejndžer. Nadamo se da će napomene profesora Dambldora – među kojima su i njegova opažanja vezana za

čarobnjačku istoriju, lična prisjećanja i pronicljivi uvidi u ključne elemente svake priče ponaosob – pomoći novoj generaciji čarobnjačkih i normalskih čitalaca da uživa u *Pripovestima barda Bidla*. Svi koji su lično poznavali profesora Damblldora smatraju da bi on drage volje podržao ovaj poduhvat, s obzirom na to da se svi prihodi od prodaje autorskih prava poklanjaju Lumos-u, humanitarnoj organizaciji s ciljem da pomaže deci čiji glas nema ko da čuje.

Nije zgoreg da pružimo još jednu sitnu napomenu o zabeleškama profesora Damblldora. Po svemu sudeći, te beleške su načinjene otprilike osamnaest meseci pre tragičnih dogadaja koji su se odigrali na vrhu hogvortske astronomskog tornja. Čitaoci upućeni u istoriju najskorijeg čarobnjačkog rata (na primer, svi oni koji su pročitali sedam tomova o životu Harija Potera) biće svesni da profesor Damblldor u

svojim napomenama za poslednju priču u ovoj knjizi ipak otkriva nešto manje no što je znao – ili makar podozревao. Razlog za takvo prikrivanje možda se može nazreti iz onoga što je Dambl dor pre mnogo godina rekao svom omiljenom i najslavnijem učeniku o samoj istini:

„To je divna i strašna stvar, i zato s njom treba biti oprezan.“

Slagali se s njim ili ne, možda ipak možemo da opravdamo postupak profesora Dambl dora željom da zaštiti buduće čitaoce od iskušenja kojem je i sam podlegao, a koje ga je tako skupo koštalo.

Dž.K. Rouling

2008.

Beleška o fusnotama

Izgleda da je profesor Dambldor pisao za čarobnjačku publiku, te sam ja tu i tamo ubacila objašnjenje određenog termina ili činjenice koji normalskim čitaocima možda ne bi bili najjasniji.

Dž.K.R.